

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

d l a

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem.

Rok 1891.

Wydano i rozesłano dnia 31. Stycznia 1891.

Część II.

Nr. 2.

U s t a w a

z dnia 22. Grudnia 1890, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, co do wyłączenia przysiółka „Chatki“ ze związku gminy „Jastrzębków“ a przyłączenia go do gminy „Sroki“ w powiecie lwowskim.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam :

Art. 1.

Przysiółek „Chatki“ w powiecie lwowskim zostaje wyłączonym ze związku gminy „Jastrzębków“ a wcielony do gminy „Sroki ad Szczerzec.“

Art. II.

Granicę pomiędzy gminami „Jastrzębkowem“ a „Srokami ad Szczerzec“ ma odtąd stanowić linia graniczna między parcelami gruntowymi 1103, 1101, 1201 część, 1099, 1199, 97 bud., 1098/2, 1092, 1132, 1247/1, 1203, 1135/2, 1134 i 1241 część z jednej strony, a parcelami gruntowymi 766/2, 1062, 1061, 1063, 93 bud., 1072, 1201 część, 95/1 bud., 1098/1, 95/2 bud., 1202, 1247/2, 1204, 1084, 1083, 1138/2, 1135/1 i część 1241 z drugiej strony, tak, że grunta położone ku wschodowi od tej linii należeć mają do „Sroki ad Szczerzec“, grunta zaś leżące ku zachodowi od niej pozostają przy gminie „Jastrzębków.“

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 22. Grudnia 1890.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 3.

O b w i e s z c z e n i e

e. k. Namiestnictwa z dnia 30. Grudnia 1890, l. 95839.

Jego Ces. Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4. Grudnia 1890 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego o udzielenie prawa do pobierania opłat mytniczych:

- 1) Radzie powiatowej w Złoczowie, na drodze powiatowej Złoczowsko-Ożydowskiej;
- 2) Radzie powiatowej w Dąbrowy, od mostu na rzece Młynówce w Radgoszczy;
- 3) Radzie powiatowej w Krośnie, od mostu na rzece Wisłoku przy drodze z Krosna do Korczyny;
- 4) Radzie powiatowej w Chrzanowie, na drodze powiatowej Wrocławskiej z Chrzanowa do Jaworzna.

Art. I.

Radom powiatowym w Złoczowie, Dąbrowy, Krośnie i Chrzanowie nadaje się na lat 5 od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem właściwych funduszków powiatowych, a mianowicie:

- 1) Radzie powiatowej w Złoczowie do pobierania myta na drodze powiatowej Złoczowsko-Ożydowskiej;
- 2) Radzie powiatowej w Dąbrowy, od mostu na rzece Młynówce w Radgoszczy;
- 3) Radzie powiatowej w Krośnie, od mostu na rzece Wisłoku, przy drodze z Krosna do Korczyny.

Przy każdym z tych trzech myt pobierać należy opłaty według następującego wymiaru :

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

4) Radzie powiatowej w Chrzanowie do pobierania myta drogowego na drodze powiatowej Wrocławskiej z Chrzanowa do Jaworzna na stacyi w Korzeńcu, według następującego wymiaru :

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane wszystkie przepisy, dotyczące uwolnienia od opłaty myta lub znizenia takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów 30. Grudnia 1890.

Badeni w. r.

Nr. 4.

O b w i e s z c z e n i e

e. k. Namiestnictwa z dnia 30. Grudnia 1890, l. 95839.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4. grudnia 1890 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu prawa do pobierania opłat mytniczych :

- 1) Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Surochowie, od mostu na rzece Szkle ;
- 2) Obszarowi dworskiemu w Spasie, od mostu na rzece Dniestrze ;
- 3) Obszarowi dworskiemu w Koniuszkach Siemianowskich, od dwóch mostów na rzece Dniestrze ;
- 4) Obszarowi dworskiemu w Surmaczówce, od mostu na rzece Lubaczówce.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem:

1) Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Surochowie powiatu Jarosławskiego, od mostu na rzece Szkle podług następującej taryfy:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Gmina i obszar dworski w Surochowie wolni są od opłaty myta.

2) Obszarowi dworskiemu w Spasie powiatu Staromiejskiego, od mostu na rzece Dniestrze podług następującej taryfy:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Mieszkańcy gminy Spas wolni są od opłaty myta, ile razy most przejeżdżać będą w celach gospodarskich.

3) Obszarowi dworskiemu w Koniuszkach Siemianowskich powiatu Ruśńskiego, od dwóch mostów na rzece Dniestrze przy drodze do Hordyni wiodącej, podług następującej taryfy:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzcho-wca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) ct.

Wyjątek stanowią bydłeta wszelkiego rodzaju ssące, za które nie opłaca się myta.

- c) od pięciorga świń lub cieląt 2 (dwa) ct.;
- d) od dziesięciu owiec 2 (dwa) ct.

4) Obszarowi dworskiemu w Surmaczówce powiatu Jarosławskiego, od mostu na rzece Lubaczówce, podług następującej taryfy:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) ct.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta i o znizeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów 30. grudnia 1890.

Badeni w. r.

Nr 5.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Prezydyum krajowej Dyrekeyi skarbu we Lwowie z dnia 9. Stycznia 1891, l. 2325/pr., co do wymiaru i poboru podatków bezpośrednich za rok 1891.

Według §. 1. ustawy z dnia 20. Grudnia 1890, (Dz. u. p. Nr. 220), mają być istniejące bezpośrednie i pośrednie podatki i opłaty z dodatkami pobierane w czasie od 1. Stycznia do końca Kwietnia 1891 nadal według obowiązujących obecnie ustaw podatkowych, a mianowicie: dodatki do podatku zarobkowego i dochodowego w wysokości oznaczonej ustawą finansową z dnia 19. Maja 1890 (Dz. u. p. Nr. 83).

Na podstawie tej ustawy zarządza się przypisanie podatków stałych z uwzględnieniem prawnych terminów spłaty od razu na cały rok 1891. Zmiany, jakieby w tem wskutek ustawy skarbowej na ten rok uchwalić się mającej zająć miały, uwzględnione będą przez dodatkowe sprostowanie.

Wymiar i nałożenie podatku gruntowego na podstawie wyników regulacyi gruntowej mają być uskutecznione w miarę osiągniętych w myśl ustawy z dnia 23. Maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 83) rezultatów ewidencji, zaś pod względem przypisania i ściągnięcia takowego na rok 1891, postępować się ma w myśl postanowień ustawy z dnia 7. Czerwca 1881 (Dz. u. p. Nr. 49) i obwieszczenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 22. Czerwca 1883, (Dz. u. p. Nr. 119).

Przy wymiarze i przypisaniu podatku od budynków, czyli podatku domowego, ma być zastosowaną ustawa z dnia 9. Lutego 1882, (Dz. u. p. Nr. 17).

Przy podatku zarobkowym i dochodowym pobrany być winien prócz ordinarium nadzwyczajny dodatek w wysokości ordinarium. Ci jednak kontrybucenci, których całkowita na rok 1891 przypadająca należność podatko-

wa w podatku zarobkowym i dochodowym w I. klasie lub w podatku dochodowym w II. klasie w ordinarium kwoty 30 złr. nie przewyższa, mają płacić dodatek nadzwyczajny tylko w wysokości siedmiu dziesiątych ($\frac{7}{10}$) ordinarium.

Roczna należność w podatku gruntowym, domowo-czynszowym i klasowym, tudzież dochodowym, spłaconą być winna z dołu w ratach kwartalnych z końcem każdego kwartału, natomiast należności w podatku zarobkowym z góry, w półrocznych, dnia 1. Stycznia i 1. Lipca bieżącego roku płatnych ratach.

Należy zatem przy pierw wymienionych rodzajach podatków, przypadającą za czas od 1. Stycznia do końca Marca 1891 należność kwartalną pobrać z końcem Marca 1891, zaś należność w podatku zarobkowym dnia 1. Stycznia 1891 w pełnej, za I. półrocze 1891 już należnej kwocie.

Przypisaną na rok 1891 należność w podatku gruntowym i domowo-klasowym należy podać do wiadomości gmin, trudniących się poborem podatków, za pomocą indywidualnych tabel płatniczych.

O przypisanej należności w podatku gruntowym i domowo-klasowym dla pojedynczych kontrybuentów, należy tychże przez uwidocznienie ze strony organów poborowych przypisu w książeczkach podatkowych, a w podatku domowo-czynszowym i dochodowym za pomocą wydanego przez władze wymiarowe nakazu płatniczego, powiadomić, zaś co do należności w podatku zarobkowym służyć ma jako uwiadomienie, wystawiony przez władzę wymiarową arkusz płatniczy podatku zarobkowego.

Co do indywidualnego przypisu należności w podatku domowo-klasowym, winno nastąpić nadto osobne uwiadomienie ze strony władzy wymiarowej, za pomocą nakazu płatniczego, we wszystkich tych wypadkach, gdzie należność podatkowa nowo przypisaną została, albo w wymiarze takowej nastąpiła zmiana.

Przypomina się zatem c. k. urzędowi podatkowym tutejszy okólnik z dnia 12. Listopada 1889, l. 83958, według którego kontrybuentom, opłacającym podatek gruntowy i domowo-klasowy, całoroczną należność w tychże podatkach za rok 1891 według gatunku podatków z dodatkami, w dotyczących książeczkach podatkowych uwidocznić należy.

Co do sporządzenia i przedłożenia fasyi dochodu i wykazania poborów stałych, jako też względem wymiaru i uiszczenia podatku dochodowego na rok 1891, podaje się do powszechnej wiadomości następujące postanowienia:

1) Fasye i wykazy celem wymiaru podatku dochodowego na rok 1891 winne być w dotychczasowej, instrukcyą z dnia 11. Stycznia 1850 przepisanej formie ułożone i do końca Stycznia 1891 do właściwych władz wniesione.

2) Przy zeznaniu dochodu w I. klasie, tudzież dochodu w II. klasie, nie pochodzącego ze stałych poborów, służyć mają za podstawę do oblicze-

nia przeciętnego czystego dochodu opodatkowania na rok 1891 podlegającego, dochody i wydatki z lat 1888, 1889 i 1890.

3) Postanowienia §§. 21. i 22. ces. patentu z dnia 29. Października 1849 zastosowane być mają do kwot pochodzących ze stałych poborów II. klasy, w roku 1891 przypadających. Osoby lub instytucje, obowiązane do wypłaty stałych poborów, winne pod własną odpowiedzialnością i obowiązkiem ewentualnego zwrotu przy wypłacie takowych potrącać oznajmiony im podatek dochodowy i odsyłać takowy do c. k. kas podatkowych.

4) Odsetki i renty III. klasy, podlegające fasyonowaniu przez strony uprawnione do pobierania tychże, mają być zeznane podług stanu majątku i dochodu z dnia 31. Grudnia 1890.

5) Przysługujące przedsiębiorcom przemysłowym prawo potrącania podatku dochodowego, przypadającego od procentów z kapitałów u nich lokowanych przy wypłacie takowych, jest ważne także na rok 1891.

Posiadaczom budynków, uwolnionych czasowo, całkiem lub częściowo od podatku domowo-czynszowego, wymierzyć należy pięć od sta tytułem podatku na rok 1891 od czystego dochodu rocznego z tychże budynków uzyskanego, t. j. od kwoty pozostałej z całorocznego czynszu brutto, po potrąceniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków, a przy budynkach uwolnionych całkowicie od podatku domowo-czynszowego także po potrąceniu przypadających w roku 1891 i należycie udowodnionych procentów od kapitałów ubezpieczonych na budynku wolnym od podatku domowo-czynszowego

W mowie będący 5% podatek, ma być pod każdym względem, z wyjątkiem sposobu wypośrodkowania czystego dochodu opodatkowaniu podlegającego, podatkowi domowo-czynszowemu na równi postawiony i winien być uważany jako podatek realny, któremu ustawnicze prawo zastawu na nieruchomości przysłuży i równie jak podatek domowo-czynszowy spłacony z dołu w ratach, z końcem każdego kwartału już należnych.

Z Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcji skarbu.

Lwów, dnia 9. Stycznia 1891.

Nr. 6.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z 19. Grudnia 1890, l. 53763, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie przydłużenia mocy obowiązującej ustawy krajowej z dnia 26. Stycznia 1888, Nr. 23.

Art. I.

Na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Nr. 36, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, gminie miasteczka Nadwórna na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i od piwa, przyznanych jej ustawą z dnia 26. Stycznia 1888, Nr. 23 Dz. u. i rozp. kr. na przeciąg dalszych trzech lat, t. j. na lata 1891, 1892 i 1893, a to według tej samej taryfy i w tych samych warunkach.

Art. II.

Przed wydaniem postanowień co do sposobu poboru tych opłat (w art. V. ustawy kraj. z 26. Stycznia 1888 Nr. 23) winna się gmina porozumieć poprzednio z c. k. Dyrekcyą gal. funduszu propinacyjnego.

Lwów, dnia 19. Grudnia 1890.

Marszałek krajowy:

Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:

Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 7.

O b w i e s z c z e n i e

e. k. Namiestnictwa z dnia 17. Stycznia 1891, l. 3101.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 28. Grudnia 1890 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

- 1) Radzie powiatowej w Limanowy, na drodze powiatowej Kamienicko-Stopnickiej;
- 2) Radzie powiatowej w Nowym-Sączu, na drogach powiatowych Krzyżówka-Muszynka i Krzyżówka-Krynica-Muszyna;
- 3) Radzie powiatowej w Mościskach, na drodze powiatowej Hodyńsko-Samborskiej;
- 4) Radzie powiatowej w Kolbuszowej, na drodze powiatowej z Majdanu do Kolbuszowy;
- 5) Radzie powiatowej w Steremmiście, od mostu na rzece Dniestrze pod Staremmiastem;
- 6) Radzie powiatowej w Przemyślanach, na drodze powiatowej Gliniany-Zadwórze.

Art. I.

Radom powiatowym w Limanowy, Nowym-Sączu, Mościskach, Kolbuszowy, Steremmiście i Przemyślanach, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania omyconych przedmiotów w dobrym stanie kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1) Radzie powiatowej w Limanowy, prawo do pobierania myta drogowo-mostowego przy drodze powiatowej Kamienicko-Stopnickiej na dwu stacjach mytniczych, a to na jednej stacji w Kamienicy i na drugiej stacji w Stopnicach szlacheckich, według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, to jest: cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń 1 (jeden) ct.

2) Radzie powiatowej w Nowym-Sączu, prawo do pobierania myta drogowego przy drodze powiatowej Krzyżówka-Muszynka, tudzież myta drogowo-mostowego przy drodze powiatowej Krzyżówka-Krynica-Muszyna, według następującego wymiaru:

1) Przy drodze Krzyżówka-Muszynka myto drogowe:

- a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od jednej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) ct.

Wyjątek stanowią bydłeta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myto;
c) od pięciu świń lub cieląt, lub od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

2) Przy drodze Krzyżówka-Krynica-Muszyna myto drogowo-mostowe:

a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct;

b) od jednej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 3 (trzy) ct.

Wyjątek stanowią bydłeta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myto.

c) od pięciu świń lub cieląt, lub od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

3) Radzie powiatowej w Mościskach, prawo do pobierania myta drogowego w Krukienicach przy drodze powiatowej Hodyńsko-Samborskiej.

4) Radzie powiatowej w Kolbuszowej prawo do pobierania myta drogowego przy drodze powiatowej z Majdanu do Kolbuszowej.

5) Radzie powiatowej w Staremście, od mostu na rzece Dniestrze pod Staremmiastem.

6) Radzie powiatowej w Przemyślanach, prawo do pobierania myta drogowego przy drodze powiatowej Gliniany-Zadwórze.

Od każdego z tych czterech myt pod pozycją 3, 4, 5 i 6 poszczególnionych, pobierać należy opłatę według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świny do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub znizeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów 17. Stycznia 1891.

Badeni w. r.

Nr. 8.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 17. Stycznia 1891, l. 3101.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 28. Grudnia 1890 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytnicznych na rzecz utrzymania:

- 1) drogi gminnej Krasne-Gołogóry;
- 2) dróg gminnych Rudnik-Tarnogóra i Nisko-Ulanów-Rudnik;
- 3) mostu, publicznego dojazdu kolejowego w Sokalu na rzece Bugu.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta:

1) na drodze gminnej Krasne-Gołogóry, Wydziałowi powiatowemu w Złoczowie, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytorjum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy na dwóch stacyach mytnicznych, a mianowicie w Krasnem i Trędowaczu, według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą koncesya z dnia 28. Grudnia 1889 (Dz. ust. kr. z r. 1890 N. 8), którą nadane było Wydziałowi powiatowemu w Złoczowie prawo do poboru myta na rzecz utrzymania drogi gminnej Krasne-Gołogóry.

2) Na drogach gminnych Rudnik-Tarnogóra i Nisko-Ulanów-Rudnik Wydziałowi powiatowemu w Nisku, jako władzy nadzorującej, na rzecz tychże dróg, do utrzymywania których obowiązane są zresztą gminy i obszary

dworskie, przez których terytoryum omycone drogi przechodzą, uiszczają pre-
stacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

1) Na drodze Rudnik-Tarnogóra :

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

2) Na drodze Nisko-Ulanów-Rudnik :

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cieleta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

3) Od mostu, publicznego dojazdu kolejowego w Sokalu, na rzece Bugu. Wydziałowi powiatowemu w Sokalu, na rzecz funduszu konserwacyjnego wspomnianego mostu, do utrzymywania którego obowiązane są strony konkurencyjne rzeczzonego dojazdu, w myśl postanowień ustawy z dnia 15. Kwietnia 1881 (Dz. u. kr. N. 46).

Opłatę myta mostowego pobierać należy według następującego wymiaru:

1) Przy każdym wozie od jednego bydłęcia zaprzęzonego 3 (trzy) ct.

2) Od bydłał przepędzonych:

- a) od każdego konia dorosłego, bydłęcia rogatego, osła, muła 3 (trzy) ct.;
- b) od pięciu świń lub cieląt 1 (jeden) ct.;
- c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub znizeniu teje.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 17. Stycznia 1891.

Badeni w. r.